

S I L E S I A.

IOANNES Crato Imperatoriae Maiestatis consiliarius & medicus primarius, hæc nobis de hac sua patria, ex suis Silesiæ Commentariis collecta, in Geographiæ candidatorum gratiam communicavit.

DE Silesiorum appellatione non esse tantoperè inquirendum, nec ab Elysiis vsque eam deducendam, facile existimare possunt ij qui regionem istam, quam nunc tenent, Quados incoluisse ex veterum scriptis perspectum habent. Idem autem Saxonibus & antiquis Germanis *Quad*, quod Polonica, seu Sclauonica lingua *Silesium* dicimus, significat. Fuit enim gens quæ ex variis locis in ista confluit, belli magis quam pacis studiosa, plura destruens quam exædificans, & Dominorum impatiens. Primus verò Rex, quem dominum habuit, Boleslaus Polonus fuit. Is natus est anno à Christo nato 967. matre Bohema, Ducis Wencellai ex fratre nepte. Huic filius Mieslaus fuit, qui Rixam Comitis Erenfridi Palatini filiam, Imperatoris Othonis 111. ex sorore Melchitide neptem, anno millesimo & primo in vxorem duxit, ac primus coronam regiam ab Othone 111. accepit. Eo verò demortuo, cum Poloni per seditionem Imperatoris neptem atque filium Casimirum è regno eiecissent, Conradus Imperator Bohemo Silesiam cum conditione tributi numerandi adiudicauit. Is fuit Vuratislaus, qui haud dubiè Vuratislauræ vrbi, quæ vulgò Breslau appellatur, nomen dedit. Sed de hoc nihil certi affirmari potest. Illud certum, rursus in potestate regum Polonorum deinceps Silesiam fuisse, quemadmodum paulò post ostendemus. Sunt qui à Principe Ligio eo loco ubi est Vuratislauria, vrbe Budurgim Ptolemæo dictam, fuisse conditam asserunt, qua auctoritate, vel potius opinione ducti, nescio. Nam Mieslaum Poloniae Ducem, quem ab Othone 111. Imperatore primum Regem creatum & anno à nato Christo 965. Christianismum amplexum, ædificasse in insula quam Oder efficit ædem sacram Iohanni Baptistæ ligneam anno 1048. Historiæ certæ restantur. Ex quo colligere licet, nihil tum temporis eximium fuisse Vuratislauræ. Addo & hoc, quòd Gotsfridus sacræ illius ædis Præsul primus, homo Italus, Smogram pagum vrbi Vuratislauræ prætulit, atque in eo scholam atque collegium suum habuit. Hoc ipso autem tempore aliarum vrbiū Silesiæ insignium, Lignicij, Glogouia, Lubenæ, &c. fundamenta iacta esse conijcitur; nam ex monumentis & Annalibus nihil certi ostendi potest, cum in tota Silesia omnium vetustissimæ literæ Friderici secundi Cæsaris, quæ anno millesimo ducentesimo scriptæ sunt, extant, reliquis vel incendiis, vel vastationibus, quæ immanes fuerunt, direptis atque perditis. Virtute autem Friderici Barbarossi, & Silesia pacata est, & inter filios Vladislai regis Poloniae ita distributa, vt à regno Poloniae non diuisa esse videretur. Sed cum Poloni Silesiam à Germanis compleri & Principum voluntatem ab eis minime abhorre animaduertent, neglectis Principibus, Silesio Vladislao Lothico, in primis Germanis inuenso, honorem Regum detulerunt. Hæc res occasionem præbuit vt se in fidem regis Bohemiæ Iohannis, qui Henrici septimi Imperatoris filius fuit, & ducta vxore filia Wencellai regis Bohemiæ, regno potitus erat anno millesimo tricentesimo secundo, conferrent. Itaque ab hoc Iohanne Lucelburgio duodecim regibus Bohemia Silesiæ paruit, quorum sex Romani Cæsares fuerunt, vnus genere Bohemus, vnus Pannonius, quatuor ex familia Austriaca, duo Poloni, sed sanguine materno Austriaci. E Polonica autem stirpe remanserunt in Silesia principes hoc tempore superstites Lignicenses & Teschnicenses; Munsterbergenses enim è stirpe regis Bohemiæ Georgi originem ducunt. Ceterum Vuratislauria, quæ Metropolis Silesiæ est, cum anno millesimo tricentesimo quadagesimo primo tota conflagrasset, & in cinerem versa fuisset, ex lapide in eam formam ædificari cœpta est, vt hoc tempore perpaucis vrbiū Germaniæ, ordine, elegantia ædificiorum, amplitudine platearum, cedat. De aliis verò ornamentis verioribus Reipub. nihil attinet dicere, cum vniuersæ Germaniæ perspectum sit, vix in vlla regione tot scholas optimarum disciplinarum doctoribus instructas reperiri, & cultura ingeniorum excellere. Nobilitas quidem etsi agrorum culturæ & æconomix dedita est, ad bellicas tamen artes ita instructa, vt illorum fortitudine reliquias Pannoniæ defensas æqui rerum æstimatores numquam sint inficiaturi. Frumenti regio ferax est, ac rarus in ea locus qui non excolatur. Piscinis abundat. Oder fluvius insignis ad Ortum & Septentrionem eam alluit, cum Sudetes ad Meridiem à Bohemia discernat. Sed situm monstrat tabula Chorographica. Scripserunt de ea Æneas Siluius, atque alij quidam rerum atque locorum ignari: Sed Laurentius Curuius, patria Nouoforensis, potuisset certiora in medium asserre, nisi ea ætas fatalibus quibusdam tenebris inuoluta fuisset. Hæc hætenus Ioannes Crato.

Annales Silesiæ scripsit nuper Ioachimus Cureus, in quibus huius regionis, & eius vrbiū oppidorumque situm, antiquitatem, Reipublicæ administrationem, & res gestas tanta diligentia describit, vt eius absolutam historiam studiosus hinc petere possit videatur.

